

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis
Imperialis Aviae**

Mallinckrodt, Bernhard von

Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Otho IV Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

lariatu successit; vt non tantum Vrspergenfis Abbatis iam relatus locus, sed etiam Hundiana Metropolis tom. 1, pag. 200, fidem faciunt. Fuit hic filius Conradi Comitis de Frontenhausen & Teisbach in Bauariâ; cumque familiæ suæ ultimus esset, pleraque bona Ratisbonensi Ecclesiæ suæ dono obtulit; præterquam quod Frontenhausanus Comitatus ad Ludouicum Bauariæ Duce in emptione delatus est. Hic recognouit confirmationem Philippi super possessionibus Præposituræ Bertholdgadensis, an. 1204; apud Hund. tom. 2 Metrop. pag. 179. Scribit idem Auctor ex Apuliâ reuersum, anno 1226 obiisse: vnde coniunctio, etiam apud Fridericum II forte Cancellarius honorem gessisse; quâ de re certius constaret, si Diplomata opitularentur.

*Conradus
Episcopus
Metensis &
Spirensis.*

*Conradus
Protonota-
rius.*

Conradum Spirensin & Metensem Episcopum, etiam Philippi Cancellarium fuisse ait Leheman in Chron. lib. 4, cap. 46; & Bruschi in Catalogo; scribiturque præsens adfuisse in cubiculo, quo tempore ab Othono de Wittelsbach Philippus cæsus est. quæ occasio illi fuit Imperialia insignia ad se recipieendi. de hoc reliqua referâ sub Successore Othono. A prædictis autem videtur alius esse Conradus Philippi Imp. Protonotarius, de quo Metrop. Salisb. tom. 2, pag. 64, ad an. 1198. Certi tamen de istâ diuersitate nil statuerim. Nam & ab Vrsbergensi Abbe, similiter non nisi Protonotarij officium apud hunc Imperatorem præstisset, prædictus Spirensis Præsul scribitur. quem erronee Henricum de Scharfenberg vocat. Fortè autem is, hunc Spirensem Præsulem, regium Cancellarium, cum Henrico Wormatiensi, de quo dixi, circa eadem tempora aulæ Protonotarium, confundere videri possit.

OTHO IV Imp.

**Henrici
Leonis pra-
scriptifilius.
Herman-
nus Episco-
pus Monaf-
seriensis.*

Electus in schismate contra Philippum Otho Pictauiensis Comes, è Saxonia Ducum prosapiâ, *post æmuli sui mortem tandem pacificus Imperij Successor & possessio fuit: donec Pontificis gratiâ excidens, nouus contra illum aduersarius leuaretur Fridericus II. Huic in ordine primus à Cancellis seruuit Herman. Comes à Catzenelnbogen, Episcopus Monasteriensis; quem an. 1201 aliquot Othonis Diplomata recognouisse, scribit in Chron. suo Kleinsorgius. Idem anno præced. 1200, subscripsit eiusdem Diploma, quo Coloniensi Archi-Episcopo confirmantur omnia bona, quæ Philippus de Heinsberg prædecessor eius quondam de patre Imperatoris Henrico Leone obtinuerat, quod extat apud Dn. Egid. Gelenitum lib. 1 de vita S. Engelberti. Fuerat hic Friderici Anobarbi non tantum in bellis Italicis commilito, sed etiam sacræ in Syriam expeditionis comes, & ad Græcorum Imperatorem mil-

factus

Ex itinere legationis princeps. Præfuit cum laude & ex dignitate annis circa triginta. Annūm obitūs, Godefr. S. Pantal. 1203 designat; Albertus Stadens. Abbas sequentem: sed fortè illi de morte ciuii intelligendi sunt. Ingel-
sus enim est, resignato Episcopatu, Cœnobium Cisterciense *Campi S. Mariae* (Marienfelt) Monast. diœcesis. cuius tempore suo à *VVidikindo* Aduocato de Rhede fundati, magnus benefactor fuit. Kleinsorgius, cui in nostratis historijs plurimū fido, ad an. 1208 mortem eius refert. Sepultus est in Choro Mariæfeldensium ante altare summum. **Conradus Baro à Scharfen-
eck** apud Othonem Hermanno successit: quem iam tunc, sub Philippo prædecessore, eandem curam iustinuisse, his verbis Bruschius in Spirensum Antistitium Catalogo affirmit: *Conradus III, Baro à Scarfeneck, Episcopus antea p[ro]p[ter] Metensis, & Philippi Imp. Cancellarius, vir prudentissimus, assumitur in administratio[n]is & Spi-rem, &c. paulò post: Præfuit Spira bene & utiliter annis 22. Erat Imperatoris etiam O-*
*thonis IV Cancellarius; cui dedit insignia Imperij, que ipse sibi à Rege Philippo commen-
data; in arce Trifels religiose asseruārat. Scribit Kirchnerus ē Chronicis, non priùs Othoni confidare voluisse Conradum hunc Imperij insignia, quām & ab illo in Cancellarium aulæ assumeretur, quod ex Vrsbergensi mutuatus est. Hic recognotuit anno 1209, primo à morte prioris Domini, literas Othonis, datas Niuellensi Nobilium Dominarum Parthenoni, apud Miræum Notit. Eccles. c.*
*189. Extant etiam apud Meibomium Diplomata Othonis ab hoc subscripta
codem an. 1209; è quibus simul discimus, fuisse illum comitem Italicae profe-
ctionis, coronæ ergo institutæ. Horum suprà meminimus. Sed & præter præ-
missos tertium indagaui Othonis IV Cancellarium, Geruasium Arela
ten se m; de quo Theodorici de Niem, hominis Westphali, Verdensium ac Cameracensium Episcopi, verba referam, è lib. 2. de Schismate cap. 19, tractantis sis.
illic de Balneis Puteolanis: Et sunt in loco prædicto, ut dicitur, triginta duo balnea singularia; habentia virtutes mirabiles & distinctas, quas descripsit in quodam libellto Metrico Geruasius Orator Arelatensis, & Cancellarius Othonis, huius nomi-
nis quarti Imperatoris; de quo sit mentio in Cap. Venerabilem, de Eleccione; qui fuit Saxo, sed Pictauie in Francia conuersatus. Ad eius solatium idem Geruasius scripsit et-
iam alium libellum, qui intitulatur: Otia Imperatoris. Citat hunc Spige-
lius ad lib. 5 Ligurini, cuius Auctor est Guntherus, Monachus Elnonensis Bel-
ga, sui seculi Poëtarum Princeps. Protonotarius sub hoc quarto Othone
VValterus fuit; quem reperimus in Diplomate Othonis, an. 1209 dato, vValterus
apud Meibomium in Apologia Othoniana, pag. 35; & reliquis eiusdem, ad fi-
nem Apologiae subiunctis literis. In illis mentio occurrit Walteri à Balden-
sele & Walteri à Gandersem: dubitò tamen an illorum alterutet hic fuerit.*

L 3

Eidem

Stephanus
Canonicus
Mindensis.

Eidem etiam Notarius inscruiuit Stephanus, Ecclesiae Maioris Mindensis, & S. Viberti in Insulâ Canonicus; quem eadem Diplomata Othoniana exhibent pag. 109.

FRIDERICVS II Imp.

Conradus
idem, Epi-
scopus Spi-
rensis.

Bertoldus
de Nisen.
Episcopus
Brixinen-
sis.

Seifridus
Episcopus
Ratisbo-
nensis.

SVb secundo Friderico, principem sibi inter Cancellarios temporis prærogatiuâ locum vindicat Henricus de Parisijs, qui expediuuit literas Friderici, an 1212 Basileæ datas, in fauorem Ottocari Bohemiæ Regis, super dynastia Flossensi. *Goldast. in den Böhmischen Beylagen/ p. 143.* Illum qui secutus est, primus fuit, quem trium ex ordine Cæsarum constet Cancellarium fuisse, idem ille, de quo sub Philippo & Othono dictum est, Conradus Episcopus Spirensis, quod idem, post duo secula euoluta, deinceps obtigit Gaspari Slickio, Passauni & Weissenkirchæ Comitū progenitori, ut postmodum suo loco patebit. Igitur ille secundi Friderici literas an. 1212 recognouit apud Hund. *tom. 2 Metrop. pag. 397.* An. 1213 subscrissit auream Bullam Friderici II, de libertate Eccles. quæ per manum Bertholdi de Nisen, regalis aulæ Protonotarij, data fuit. Idem Bertoldus cōpāret in literis Priuilegij & mundiburdij Berchtoldsgadensibus concessis, *tom. 2 Metropol. pag. 191.* Fuerunt isti de Nisen olim non incelestres in Suevicis oris Barones. Factus autem Bertoldus hic est postmodum quadragesimus tertius Brixinensium Antistes: *Hund. in Metrop. Apud Goldast. tom. 1 Conſt. Imp. pag. 292,* anno 1216, memoratus Conradus recognouit tractatum permutationis vtriusque Cœnobij Monialium, hodie Canonissarum, Ratisbonæ: *tom. 2 Metropol. p. 592.* An. 1217, & 1218, *apud eund. Hund. tom. 1 Metrop. pag. 282 & 283.* An. 1219, recognouit Priuilegia & iura ciuilia Noriberg. Idem inter reliquos testes subscrissit an. 1222, Diploma Henrici Regis, filij Imp. Friderici II; quo Brabantiae Duci, Henrico primo, varia concedit Priuilegia, *apud Miracum lib. 1 Donat. cap. 93.* Mortuus fuit proximè subsecuto anno 1224: & quod Imperialis Cancellarius fuisset, in choro Regum, id est Augustalis sepulturæ loco, humatus fuit. Ex omnibus autem, quos recensui, locis eidens euadit, falli Bruschium, quando scribit, resignâisse prius Metensem Ecclesiam Conradum, quam de Spirensi confirmaretur: vtramque enim simul tenuit, & non minùs de priori, quam alterâ, quoad vixit, titulum prætulit.

Huic immediate successisse videtur Sigfridus, siue Seifridus, qui iam tunc huic prouinciae præcerat, cùm an. 1227 Ratisbonensibus Præsul daretur.